

RAFEL BIGORRA I RIUS

Un tomb per la vila

La vila d'Argentona, ja des de finals del segle XIX, era considerada com un lloc d'estiueig. Un cúmul de construccions que són testimonis de les diferents onades de prosperitat per les que ha passat el país. La primera guerra mundial, les vaques grasses de la dictadura de Primo de Rivera i les vaques grassíssimes de l'últim règim. Si bé els productes d'aquesta última onada ja fugen del nucli primitiu i s'escampen pel que fa pocs anys eren camps de conreu i l'enfiladissa monjeta és substituïda per l'horitzontal gespa. L'aromàtic julivert pel cromàtic gerani. Aquestes construccions han estat projectades per arquitectes. Les que formen el nucli primitiu ho foren pels mestres d'obres, per això avui encara fa el seu goig. Com que els urbanistes encara eren uns éssers desconeguts, en aquest focus originari hi ha el desordre més complet. Per exemple, al costat d'una torre d'un sol pis n'hi ha una d'adossada amb dos pisos. Però aquest desordre és un llibre obert en què hi pots llegir des de tractats d'economia a bells poemes d'amor. Contemplant el grau de conservació del jardí és com si tinguessis davant l'inventari del negoci que desenvolupa el propietari de la torre. Si veieu que el jardí està descuidat i que els "violins" es fan senyors del parterre, pots tenir la seguretat que en els comptes corrents bancaris hi apareixen els números vermells. Un altre termòmetre econòmic són els "cupress" si els veieu mal retallats. Si veieu que a la massa vegetal no hi

arriba la tisora del jardiner, podeu tenir la seguretat que pinten bastos. Un altre exponent de la situació de la butxaca és l'estat de la pintura de les fustes. Per tant, en la contemplació de les torres que formen el nucli característic d'Argentona hi ha la vessant de la comprovació del balanç, que si un fos de la mena que li agrada el cercar cinc pots al gat, podria crear una nova ciència, la "GARDEN INVESTING". Però quan aquest llibre vivent es fa poètic, és quan un llegeix aquests poemes d'amor escrits per les parets amb esgrafiats o amb rajoles. Petits poemes amb dos noms. Poemes escrits fa 70 o 80 anys. Poemes que diuen "Villa Rosita" o "Villa Engràcia". Més que un títol de propietat és una dedicatòria. És el "Para Elisa" que escrigué Beethoven al capçal de la Sonata. És la materialització en pedra a qui anava destinat l'esforç que va fer el propietari que va construir la torre. Dels estalvis, dels desvetllaments, dels sobrants del negoci que movia. Tota aquesta lluita la dedicava a la Rosita o a l'Engràcia. I aquí un se sent tocat per una mena de vent quaresmal, de meditació sobre el pas del temps i un es pregunta: Què s'ha fet de la Rosita, de l'Engràcia?, dames que quan varen iniciar el patronatge de la torreta feien perfum de dona i que tenien una rialla expressa per lluir un dentat perfecte. Les contestes que rebríem serien un reguitzell d'històries de decadència, de desaparicions i mals olors. En aquestes torres tot ha estat

motivats. El til·ler que hi ha a l'eixida és degut a que el seu propietari va anar a Berlin i en passejar per L'unter der Linden va inspirar-se a plantar-lo a la seva caseta d'Argentona. Les palmeres que treuen el cap per sobre de la torre, el seu amo les va plantar com agraïment a l'acollida que tingué el seu mostrari de drils per terres d'Andalusia. Per tant, cada arbre, cada arbust, cada test té la seva petita història. El test ubicat al defora de la finestra de la cambra de bany i que hostatja un ufanós gerani la verdor del qual és motivada perquè cada matí l'amo rega la planta amb l'aigua del vas on cada nit hi disposa la dentadura postissa. Tot té una explicació en aquest món de les torres que formen el conjunt d'Argentona, on s'han anat marcint generacions darrere generacions.

Contemplant el grau de conservació del jardí és com si tinguessis davant l'inventari del negoci que desenvolupa el propietari de la torre. Si veieu que el jardí està descuidat i que els "violins" es fan senyors del parterre, pots tenir la seguretat que en els comptes corrents bancaris hi apareixen els números vermells

FERRETERIA

El Primer Clau

Carrer Les Parres, 22
Tel./Fax 93 756 16 57
Argentona